

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 50/2020
04.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела уцена из члана 215. став 1. у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Југа Вукићевића, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Врбасу К број 172/19 од 16.07.2019. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 200/19 од 21.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажних пресуда Основног суда Врбасу К број 172/19 од 16.07.2019. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 200/19 од 21.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К број 172/19 од 16.07.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела уцена из члана 215. став 1. у вези члана 30. КЗ, за које му је изречена услова осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца која казна се неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 године по правоснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да плати трошкове кривичног поступка обрачунате у паушалном износу од 7.000,00 динара у року од 60 дана рачунајући од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења, док оштетног захтева није било.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 200/19 од 21.10.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Врбасу и жалбе бранилаца окривљеног АА па је потврђена пресуда Основног суда у Врбасу К број 172/19 од 16.07.2019. године.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Југ Вукићевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1 ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи у целости побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе и да изрекне да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да за постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим у овом кривичном поступку претња мора бити конкретна, квалификована, озбиљна и да не може бити условна, па како претња описана у изреци првостепене пресуде нема наведена својства, у радњама окривљеног се не стичу битни елементи кривичног дела уцена из члана 215. став 1. КЗ.

Из изреке првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости произилази, да је окривљени АА оглашен кривим што је у време и на месту ближе описаним у изреци те пресуде, у својству председника Удружења грађана „ББ“, у намери да себи и том удружењу прибави противправну имовинску корист запретио ВВ директору ЈПК „ГГ“ из ... да ће против тог предузећа открити нешто што би шкодило угледу тог предузећа и угледу његовог директора, ако директор-ВВ на штету имовине ЈКП „ГГ“ ... са рачуна не уплати новац у износу од 100.000,00 динара на рачун „ББ“ а да ако плати наведени износ окривљени за противуслугу за период од наредних 6 месеци не би јавно оглашавао евентуалне еколошке аксиденте и не би подносио пријаве надлежним инспекцијским и правосудним органима уколико дође до таквих аксидената на подручју пословне делатности одговорности ЈКП „ГГ“ ..., на тај начин што је након више пријава које је поднео против тог јавног предузећа због еколошких аксидената и медијског објављивања таквих догађаја, доставио ЈКП „ГГ“ ... писани документ од 19.01.2018. године, под насловом „Предлог за вансудско поравнавање“ и образац документата под насловом „Уговор о вансудском поравнању“ између „ББ“ и ЈКП „ГГ“ ... и затим наредних месеци путем имејл адресе на интернету неколико пута поднео писане захтеве за разговор и непосредне састанке са директором ЈКП „ГГ“ ... ради закључења таквог уговора, а затим путем имејл адресе, а онда и путем поште послао дана 29.06.2018. године овом јавном предузећу на потпис ради закључења уговора писани документ под насловом „Уговор о пословној сарадњи“ под бројем ... са означеним датум закључења уговора од 29.06.2018. године потписан од стране окривљеног и

оверен печатом ББ, са напред описаним обавезама обе уговорне стране и обавезом да Јавно предузеће уплати ББ тражени износ од 100.000,00 динара у року од 20 дана од закључења тог уговора, а након тога путем имејл адресе послао дана 01.07.2018. године и дана 09.07.2018. године директору ВВ два писана захтева за хитан пријем и разговор на тему остварења сарадње и закључење тог уговора, за који уговор директор Јавног предузећа није пристао да потпише и закључи и поред упућених претњи од стране окривљеног, које претње су биле наведене у одредбама члана 4. писаног образаца „Уговор о вансудском поравнању“, а затим и одредбама члана 4. тог „Уговора о пословној сарадњи“, које је окривљени доставио директору ВВ, а окривљени није успео да оствари своју намеру и себи и „ББ“ прибави противправну имовинску корист на штету предузећа ЈКП „ГГ“

Одредбом члана 215. став 1. КЗ прописано да ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист запрети другом да ће против њега или њему блиског лица открити нешто што би њиховој части или угледу шкодило и тиме га принуди да нешто учини или не учини на штету своје или туђе имовине, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим садржаног у првостепеној пресуди произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела уцене из члана 215. став 1. КЗ, а претња као битан елеменат тог кривичног дела је конкретна, озбиљна, учињена у више наврата, и писано формулисана у предлогу и уговорима, при чему је кривично дело остало у покушају из разлога што оштећени није пристао на уцену, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се на наведени начин указује да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић